

Huisermuis

Huisermuis (*Mus musculus* L.)
Orde: Rodentia (knaagdieren)
Familie: Muridae (ware muizen)

Huisermuizen behoren tot de familie der ware muizen. Van deze familie komen er in West-Europa 6 kleine soorten en 2 grotere soorten voor. Ware muizen hebben alle een vrij lange vacht en een lange dunne staart. De kop is meestal langgerekt met een spitse snuit. De ogen en oren zijn relatief groot. Ware muizen zijn omnivoren en hebben een breed voedselpakket. Ze houden geen winterslaap.

Uiterlijk en ontwikkeling

Huisermuizen hebben een slanke bouw, spitse kop, grote oren, kraalogen en een lange dunne staart. Volwassen exemplaren hebben een lichaamslengte van $\pm 7-10$ cm en een gewicht tussen 15-30 gram. Vrouwtjes van 2-12 maanden zijn geslachtsrijp en hebben zo'n 6-10 worpen. De draagtijd is 3 weken en de nestgrootte is gemiddeld 5-6 jongen. De levensduur van de huisermuis is ca. 1 jaar.

Leefwijze

De huisermuis heeft een groot aanpassingsvermogen, zijn uitstekende klimmers en kunnen tot ca. 30 cm hoogte springen. Reuk is het voornaamste zintuig van de huisermuis. Vreemde voorwerpen worden meestal niet geschuwd. Het zijn alleseters met een voorkeur voor vetrijk voedsel, peulvruchten en granen. Gemiddeld

eet een huismuis zo'n 3-5 gram per dag, bij voorkeur eten huismuizen op rustige beschutte plaatsen. Ze hebben weinig behoefte aan vocht, daardoor kunnen ze zeer droge omstandigheden overleven.

Huismuizen leven voornamelijk in gebouwen onder de vloeren, op zolders, achter wanden, boven of in isolatiemateriaal en in of onder opgeslagen materialen. De actieradius is soms niet meer dan enige meters van het nest af, huismuizen graven of zwemmen zelden en zijn voornamelijk 's nachts actief. De huismuis komt ook in de vrije natuur voor.

Sporen en schade

De uitwerpselen (zwart, 3-8 mm lang en 1-3 mm dik) worden verspreid aangetroffen, deze worden vrij snel hard. De huismuis laat sleepsporen van de staart achter in stoffige omgeving, "buikmeer" op veel belopen randen en knaagsel van onder meer isolatiematerialen. Huismuizen kunnen ziektekiemen verspreiden zoals bijvoorbeeld bacteriën, ze bevuilen voedselvoorraden met uitwerpselen en urine. Daarnaast veroorzaken ze knaagschade aan diverse producten en materialen, waaronder ook kabels.

Wering

Gezien huismuizen zich door kleine openingen verplaatsen is het belangrijk ter preventie (ventilatie)openingen in buitenmuren te verkleinen tot maximaal 0,5 cm breedte met behulp van muizenroosters of bijenbekjes. Dicht gaten, scheuren en kieren in muren en vloeren. Beperk het voedselaanbod door afval goed op te ruimen en voorkom het creëren van schuilplaatsen door langdurige opslag te vermijden en in loods en goederen vrij van de wanden te houden.

Bestrijding

Bestrijding van huismuizen is zinloos zonder dat goede wering en andere preventie maatregelen zijn toegepast. Dat is dus altijd een belangrijke stap, ook als muizen al aanwezig zijn. Mocht bestrijding toch nodig zijn, dan heeft een mechanische bestrijding (door middel van klemmen en vallen) in eerste instantie de voorkeur. Rodenticiden (gif) moeten eigenlijk pas in omstandigheden worden toegepast waar mechanische bestrijding onvoldoende effect heeft: het is een laatste redmiddel.

Voor advies of een Plan van Aanpak, bel BoerBeter of vul het contactformulier op de site in.